

Den Nye Tidsalder afdækkes – del 2/9

Den største forskel mellem den gamle og den nye tidsalder er følelsesmæssig polarisering versus mental. Djwal Khul (Mesteren DK) understreger, at det er en stor fordel, at folk vil skifte til det mentale plan i måden, de tænker på – ”det plan, som Mestrene kan findes på”.

Menneskeheden har gjort fremskridt på dette område, men langt størstedelen er stadig følelsesmæssigt polariseret. Hvis man konfronterer deres dogmatiske overbevisninger med logik og ræsonnementer, vil de miste interessen, afvise og forsøge at få deres følelsesmæssige idealer forstærket.

Der er mange ting, som jeg kunne præsentere fra det mentale plan mht. politiske overbevisninger, som øjeblikkeligt ville få mange søgende til at vende sig bort. Med sådanne uenigheder opnår man som regel kun at forstærke beklagelser. I stedet for vil jeg præsentere forskellige ting af politisk natur, som langt de fleste kan være enige om bør håndteres med logik og ikke følelser. Hvis vi kan blive enige om disse, så er der måske en dør åben for en endnu større enighed.

Det første, vi skal kigge på, er den fuldstændige ulogiske og uhyre store nationale gæld.

Når Obama går af som præsident, vil gælden være omkring 200 milliarder dollars. Det er det samme som, at en familie på fire skylder omkring en kvart million dollars.

Og hvor kan man finde en typisk familie på fire personer, som kan betale en kvart million dollars kontant som deres andel?

Det kan man ikke.

Så politikerne sparker blot bolden videre til næste generation i håb om, at nogen i fremtiden vil tage ansvaret for deres beregninger og handlinger.

Er det logisk, at vores regering har fået skabt sådan en kæmpe stor gæld i vores navn?

Nej.

Er det logisk, at det amerikanske folk har affundet sig med ideen og ladet dem gøre det?

Nej.

Er det logisk, at millioner af amerikanere har opmuntret til lån i denne størrelse og stadig støtter det i dag?

Nej.

Så hvad skyldes denne galskab? Kommer den fra følelserne eller fra sindet?

Det er klart, at en sådan letsindighed ikke kommer fra et folk, der er centreret i fornuft og logik, men fra det følelsesmæssige plan, hvor logikken som regel kommer i baggrunden.

Men selv følelsesmæssigt polariserede mennesker har en hjerne. Vi kender alle sammen mange følelsesmæssigt polariserede mennesker, som trods alt håndterer deres budget på en god måde. Hvordan kan det være, at vi har ladet dette ske for vores land?

Svaret er i virkeligheden ret enkelt. Vi, folket, har simpelthen ikke været opmærksomme nok på detaljerne. Vi har haft tillid til, at politikerne kunne håndtere vores økonomiske skæbne, og de fortæller os, at der ikke er nogen problemer med de penge, de bruger Vi skal ikke være bekymrede.

Hvis vi sammenligner vores land med en familie, ville det være som følger:

Jeb har et kreditkort med en ret stor kassekredit, men han tjener bare en almindelig, gennemsnitlig løn. Der er mange ting, som familien ønsker sig, og som de ikke kan få med hans løn alene. Da hans kone og børn altid klager over det, som de ikke har, føler Jeb sig under ret stort pres og begynder at vakle. De har en brugt bil, men alle ønsker sig en ny og helst en sporty én af slagsen. Han køber én med sit magiske kreditkort og er en stor succes hos hele familien, undtagen hos lille Eddie. Eddie er et klogt barn, et geni på computeren, med al slags teknik og med tal.

"Hvordan vil du betale for denne bil, far?" spørger han.

Alle vender sig mod Eddie og sender ham vrede blikke. Hans skepsis ødelægger åbenbart deres begejstring.

"Det skal du ikke bekymre dig om," siger far.

"Ja, hold nu op med alle de bekymringer," gentager de andre.

Familien har været ret sparsommelige med hensyn til deres madindkøb, og Jeb må lytte til mange beklagelser over, at naboerne spiser meget bedre, end de selv gør. Han tænker på al den ros, han fik på grund af bilen: "Åh skidt, jeg køber en bedre kvalitet mad ind med kreditkortet. Hvorfor skal vi undvære, når naboerne kan få alt, hvad de ønsker sig?"

Jeb begyndte at købe kvalitetsmad med sit kreditkort, og inden længe bliver lille Eddie bekymret og vil vide, hvor pengene kommer fra. Jeb tænker sig lidt om og skærer madbudgettet ned i et par uger, men han får så mange klager fra resten af familien, at han fortryder og begynder at købe de dyre varer igen. Han tænker ved sig selv: "Det har vi fortjent," og køber et par gode flasker vin oven i det andet.

Kort efter består hans søn, Andy high school og vil gerne på et godt college. De har sparet op og sat penge nok til side, så han kan gå på det lokale college og bo hjemme, men den ide er Andy ikke vild med. Andy siger til sin far: "Jeg har ikke lyst til at gå på det lokale bonde college og bo hjemme. Det er ydmygende, når alle mine venner tager af sted til gode universiteter i de store byer."

Jeb svarer: "Men det vil koste tre gange så meget som det lokale college, især når man tager den højere pris for undervisningen, et værelse og mad i betragtning."

"Men far, der er jo en god grund til det. Det vil give mig en meget bedre chance for at få et rigtigt godt job."

"Jeb tøver: "Men vi har simpelthen ikke pengene, min søn."

Andy svarer triumferende: "Men du har jo det der fantastiske kreditkort, og hvis du virkelig elsker mig og ønsker det bedste for mig, så vil du da bruge det."

Jeb elsker virkelig sin søn, og han føler sig skamfuld over, at sønnen overhovedet kan drage hans kærlighed i tvivl, så han giver efter og sender Andy til det gode college.

Lille Eddie spørger bekymret ind til den store gæld og renterne, som bliver påført kreditkortet, men moderen siger: "Du elsker da Andy, ikke?"

"Jo," siger Eddie.

"Du ønsker det, der er bedst for ham, ikke?"

"Selvfølgelig."

"Så lad os stå sammen om at støtte ham og sende ham til det gode college, sådan som han fortjener," siger moderen.

Kan I se, hvordan det her fortsætter? Der går efterhånden ikke en måned, uden at der opstår et nyt ønske om at bruge penge på et godgørende formål. Der er ingen ende på de gode formål, familien kan bruge penge på.

Og hvad er det uundgåelige resultat af en sådan letsindighed? Stort set det samme, som der sker ved pyramidespil.

Snart bliver afdragene og renterne så store, at Jeb er nødt til at betale dem ved at bruge kreditkortet.

Til sidst kommer den dag, hvor banken omhyggeligt undersøger Jeps situation og bliver forfærdet. De lukker simpelthen for hans kreditkort og inddrager det. Derefter kræver de hele gælden betalt. De siger til ham, at hvis han ikke har en opsparing, som kan betale gælden, så vil alle hans aktiver blive solgt, og banken vil beholde overskuddet.

Det bliver ren katastrofe for Jeb og hans familie. De må sælge deres bil og deres hus, og Andy må droppe ud af college og tage et dårligt betalt arbejde. Nu har de dårligt nok penge til mad, og alle andre vidunderlige indkøb er enten solgt eller returneret.

Nu har de intet af værdi.

Og hvorfor?

Fordi de fulgte ønsker/følelser i stedet for sund fornuft og logik.

Hvordan kunne katastrofen være forhindret?

Løsningen er virkelig enkel. De kunne have nøjedes med at købe det, de havde råd til, og når de opdagede, at de brugte for meget, måtte de skære ned på forbruget. De var nødt til at indse, at de ikke havde råd til alt, hvad de ønskede sig, uanset om deres ønsker virkede som noget virkelig godt.

Og hvad er nu virkelig mærkværdigt?

Langt de fleste familier er temmelig ansvarlige med deres kreditkort, og selv flertallet af de uansvarlige driver det ikke så vidt, at de risikerer et totalt sammenbrud på grund af indkøb, som ikke er absolut nødvendige.

Vi som nation er som en stor familie med et kæmpestort kreditkort, ligesom Jeb havde. De fleste af os kan bedømme Jeps beslutninger og se dem, som de virkelig var. De var baseret på den gamle tidsalders følelsesaspekt og ikke Vandbærerens ræsonnementer.

MEN.....

Halvdelen eller mere af vores befolkning har åbenbart ikke et problem med vores skyhøje gæld eller med at gøre den endnu større, så længe en del af de penge, der bliver brugt, opfylder nogle af deres personlige ønsker, som de betragter som gode og velgørende.

Så jeg spørger: Kommer beslutninger, der støtter dette farlige forbrug fra sindet/det mentale eller fra følelserne/det astrale? Vedrører de den gamle tidsalder og er forbundet med begær og ønsker, eller tilhører de den nye og er forbundet med mental polarisering?

Man skulle tro, at alle de, der er forankret i den gamle tidsalder, alligevel ville kunne se, hvor den mentale polarisering ligger.

Konklusion: De, som er knyttet til den gamle tidsalder og er drevet af deres begærsnatur, vil støtte et totalt uansvarligt forbrug, endog udgifter til mange ting, der ikke er nødvendige, for at få hvad de ønsker.

De mentalt polariserede vil forsøge at opnå et afbalanceret budget og et ansvarligt forbrug, også selv om nogle af de gode ting, som de ønsker, ikke bliver opnået. De vil i stedet for arbejde for at opfylde deres ønsker ved hjælp af praktiske og logiske og harmløse midler.

Copyright 2016 by J J Dewey